

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ove Fich):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 107:

Forslag til folketingsbeslutning om kortere sagsbehandlingstid for vurdering af bekæmpelsesmidler.

Af Hanne Severinsen (V) og Niels J. Langkilde (KF) m.fl.
(Fremsat 21/4 95).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Til brug for godkendelse af bekæmpelsesmidler skal det ansøgende firma indsende en meget omfattende dokumentation om de miljø- og sundhedsmæssige forhold for både aktivstoffet og det færdige produkt. Dokumentationen omfatter bl.a. midlernes effektivitet, toksikologiske effekter, restkoncentrationer i levnedsmidler, skæbne og adfærd i miljøet og økotoksikologiske egenskaber.

De toksikologiske forhold omfatter akut toksicitet, toksicitet på kort sigt, kronisk toksicitet, mutagenicitetsundersøgelser, reproduktions- toksicitet, stofskifteundersøgelser af pattedyr, neurotoksicitet og eventuelt supplerende undersøgelser.

Et enkelt punkt som akut toksicitet omfatter undersøgelser af stoffet indtaget gennem munden, gennem huden, ved indånding, gennem

bughulen, hud- og øjenirritation og de hudsensibiliserende egenskaber.

For nu at gøre det mere kvantitativt kan jeg nævne, at Miljøstyrelsen i 1988 fik 240 kg dokumentation om aktivstoffet 2,4 d.

Det er med andre ord en overordentlig omfattende dokumentation, som selvfølgelig kræver en grundig faglig vurdering, og som involverer både Landbrugs- og Fiskeriministeriets forskningsinstitutioner og Levnedsmiddelstyrelsen.

Undertiden er det nødvendigt at indhente yderligere dokumentation fra firmaerne. I visse tilfælde indhenter Miljøstyrelsen endvidere ekspertudtalelser, og Bekæmpelsesmiddelrådet høres i forskellige tvivls- og grænsetilfælde.

På den baggrund mener jeg det vil være helt uansvarligt fra politisk hold at fastsætte en maksimal sagsbehandlingstid. Det er imidlertid vigtigt, at sagsbehandlingstiden bliver så kort som overhovedet muligt – det er jeg enig med forslagsstillerne om – dels for at slippe af med gamle miljø- og sundhedsskadelige stoffer, dels af hensyn til brugerne.

Man skal imidlertid være opmærksom på, at ikke alle nyansøgte bekæmpelsesmidler vil give en lavere belastning af miljøet. Således er jeg bekendt med, at flere nye ansøgninger ikke har kunnet godkendes, fordi midlerne havde uacceptable nedbrydningstider eller var meget giftige for f.eks. fisk.

Før lovændringen i foråret 1994, altså forbudsloven, kunne sagerne fortsætte i en uendelighed, idet alle afgørelser systematisk blev anket til Miljøklagenævnet. Dette blev der gjort op med i forbindelse med lovændringen, hvor det nu ser ud til, at revurderingen forholdsvis snart kan afsluttes.

Som jeg allerede har været inde på – jeg er næsten ked af at minde om det igen – lykkedes det ikke at få de to forslagsstillende partier til at støtte lovforslaget.

Det er som nævnt regeringens målsætning, at sagsbehandlingstiden bliver så kort som muligt, men af hensyn til sikring af miljø og sundhed må der bruges den tid på det, som er nødvendig – det siger næsten sig selv.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil godt spørge ministeren: Er alle de ting, ministeren remsede op – som han ikke rigtig kunne udtale – en ny godkendelse skulle undersøges for, inden den enten kunne få et rødt eller